

Amirkabir Journal of Mechanical Engineering

Amirkabir J. Mech. Eng., 52(4) (2020) 219-222 DOI: 10.22060/mej.2019.14927.5977

The Drag Coefficient Prediction of a Rising Bubble through a Non-Newtonian Fluid

S. Karimi¹*, M. Shafiee¹, A. Abiri¹, F. Ghadam²

¹ Department of Chemical Engineering, Jundi-Shapur University of Technology, Dezful, Iran ² Department of Mechanical Engineering, Jundi-Shapur University of Technology, Dezful, Iran

ABSTRACT: In the present research, the drag coefficient of a single bubble rising in the non-Newtonian

fluid has been investigated. Polyacrylamide solutions were selected with different concentrations as a

Non-Newtonian fluid. As known, these solutions have viscoelastic properties which strongly influence

the drag coefficient. The experiments have been done with different nozzle diameters, for three types

of gas (Air, and) at different injection flow rates. Hence, the results are more comprehensive than in previous studies. A comparison between the obtained results and the equations in other studies showed that none of these relationships can predict the drag coefficient of a bubble rising in a non-Newtonian

fluid with a viscoelastic property. Therefore, two new correlations have been presented to predict the

drag coefficient based on Reynolds, Archimedes and Eötvös dimensionless number by dimensional

Review History:

Received: 3 Sep. 2018 Revised: 5 Dec. 2018 Accepted: 27 Dec. 2018 Available Online: 16 Jan. 2019

Keywords:

Bubble rising Dimensional analysis Polyacrylamide Terminal velocity Viscoelastic fluid

analysis. The first equation which obtained directly from the dimensional analysis was simpler than the second equation. The average error of the first equation was 3.26%, while, the average prediction error of the second equation was about 1.7%, which is more complex in terms of formulation. In addition, new equations for predicting terminal velocities and the behavior of bubble rising in a non-Newtonian viscoelastic fluid are presented.

1-Introduction

So far, many theoretical and experimental studies have been carried out in order to obtain a comprehensive understanding of the bubble movement through a quiescent fluid. Drag is one of the most important forces in controlling this phenomenon. Hence, a significant amount of researches has been performed to predict the drag coefficient of a rising bubble and its terminal velocity [1-3]. The results of these researches lead to the suggestion of a new empirical correlation more accurate than the previous. In contrast to the Newtonian fluids, the study of the bubble motion in non-Newtonian liquids has more variety and difficulty because of the complicated rheological behavior of these fluids [4, 5].

In most non-Newtonian studies, the same rheological model has been used and the effect of bubble type and its injection velocity has not been studied. Therefore in the present paper, a rising bubble behavior through a non-Newtonian fluid has been studied to find a more comprehensive drag coefficient correlation. Hence, gas bubbles of air, CO2 and O2 ascending in a viscoelastic fluid (aqueous solutions of polyacrylamide) have been studied. The experiments were carried out in different nozzle diameter and injection rates. The results lead to a new correlation conforming to the experimental results.

2- Methodology

The designed experimental set up is shown schematically in Fig. 1. The set-up was consists of a vertical Plexiglas column with a height of , internal cross-section of and thickness of

*Corresponding author's email: s.karimi@jsu.ac.ir

which was filled up to a height of by the liquid. The bubble diameter was controlled by the nozzle. The nozzles used in this experiment had an internal diameter of, and. Experiments were carried out at various gas velocities of 0.4 ml/min, 0.4 ml/min and $0.4 \,\mathrm{ml/min}$.

An aqueous solution of Polyacrylamide (PAAm), a viscoelastic non-Newtonian shear-thinning liquid with weight percentages of 0.1%, 0.2% and 0.4% was used as a fluid. Geometric parameters, as well as single bubble location, are calculated by analyzing the collection of images obtained by image processing.

The studies show that PAAm solutions exhibit shear-thinning and viscoelastic behavior. The rheological properties of the PAA solution were measured by Sosa et al. [6] by rheometer. The viscosity can be expressed by the Carreau-Yasuda equation:

$$\mu(\dot{\gamma}) = \mu_{\infty} + (\mu_0 - \mu_{\infty}) \left[1 + (\lambda \dot{\gamma})^{a_1} \right]^{\frac{(a_2 - 1)}{a_1}}$$
(1)

The drag coefficient is a function of three dimensionless quantities: Reynolds number, Archimedes number, and Eötvös number. In this study, the values of each parameter are determined and the effect on the drag coefficient has been studied. The first problem is the definition of Reynolds number and other nondimensional parameters, due to the change in viscosity of the fluid as a function of shear rate. Thus, with the definition of the

average shear rate as $2V/d_{eq}$, the Reynolds number is obtained as follows:

Copyrights for this article are retained by the author(s) with publishing rights granted to Amirkabir University Press. The content of this article is subject to the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY-NC 4.0) License. For more information, please visit https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode.

Fig. 1. Schematic of experimental apparatus, 1: Syringe pump, 2: LED lamp, 3: Diffuser, 4: One -way valve, 5: Image processing system, 6: Camera, 7: Ruler, 8: Bubble rising In the liquid column, 9: nozzle, 10: liquid column

4.5 3.5 4.5 3.5 4.5 0.2 0.4 0.6 0.8 1.5 0.2 0.4 0.6 0.8 1 Nozzel Diameter (mm)

Fig. 2. Bubble equivalent diameter at different concentrations of PAAm

$$\operatorname{Re} = \frac{\rho_{l} d_{eq} V}{\mu_{\infty} + \left(\mu_{0} - \mu_{\infty}\right) \left[1 + \left(\lambda \left(\frac{2V}{d_{eq}}\right)\right)^{a_{1}}\right]^{\frac{(a_{2}-1)}{a_{1}}}}$$
(2)

In addition, the Eötvös number is also calculated for the Carreau fluid as follows:

$$Eo = \frac{\rho_l^2 g d_{eq}^3}{\left(\mu_{\infty} + \left(\mu_0 - \mu_{\infty}\right) \left[1 + \left(\lambda \left(\frac{2\nu}{d_{eq}}\right)\right)^{a_l}\right]^{\frac{a_l}{a_l}}\right]^2}$$
(3)

3- Results and Discussion

3-1-Bubble diameter equivalent

Fig. 2 shows the bubble equivalent diameter at different concentrations of PAAm. As can be seen, the diameter of the bubble varies in the range of 1.8 and 4.4 mm. The equivalent diameter of the bubble increases with the increasing the nozzle diameter and concentration of the solution.

3-2-Terminal velocity of bubble

A new equation has been found to predict the limit velocity in the non-Newtonian fluid by the curve fitting and taking into account the liquid density, liquid viscosity and the diameter of the bubble as independent variables.

Fig. 3. Validation of the proposed equation for predicting the terminal velocity

Fig. 4. Drag coefficient calculated for a single bubble rising in PAAm solution vs. Reynolds numbe^r

$$V_T = 0.2393 \frac{d_{eq}}{\rho_l^{0.0118} \mu_l^{2.887777}}$$
(4)

The comparison of the predicted values of this equation and laboratory values are shown in Fig. 3. The maximum predicted error value by the equation is about 20%, which is related to the produced bubble with the smallest diameter of the nozzle (0.4mm).

3-3-Drag coefficient

Fig. 4 shows the relationship between the drag coefficient calculated in this study and the Reynolds number. According to Lee et al. [7], this trend can be attributed to the bubble deformation. Thus, for the shape of the bubble is almost spherical with a diameter ratio of 0.9 to 1.1, while the bubble shape begins to change in flattening shape or spherical-cap shaped for Re > 10.

Now, we will try to provide a new empirical equation for the drag coefficient in a non-Newtonian fluid according to the experimental results. According to the dimensional analysis results we have:

$$C_D = 5.461478 \,\mathrm{Re}^{-1.82973} \,Ar^{0.23571} Eo^{0.7282} \tag{5}$$

The equation constants are obtained by means of the curve fitting by the least squares method. The average error was 3.26% between experimental data and predicted values. We also obtained a nonlinear correlation for the drag coefficient based on the Reynolds number, Archimedes number, and Eötvös number. Thus, another new equation for predicting the drag coefficient is arrived at on a single bubble rising in a non-Newtonian fluid with a viscoelastic property as follows:

$$C_{D} = \frac{24}{\text{Re}} \left(1 - \frac{\text{Re}^{1.9584}}{4240} \right) \left(\frac{A r^{0.307511} E o^{0.64601}}{2.868 \,\text{Re}^{0.7782}} \right)$$
(6)

Comparison between the values predicted by this equation and the experimental data related to the PAAm solution at different concentrations indicate that the average relative error of the equation is 1.7%.

4- Conclusions

In this paper, the motion of a single bubble in a non-Newtonian fluid with viscoelastic properties was investigated. The operational variables include liquid concentration, bubble type, bubble-producing nozzle diameter, and bubble-entry velocity to the liquid column. Two equations for predicting the drag coefficient of bubble rise in a non-Newtonian viscoelastic fluid are provided by analyzing experimental data.

References

[1]X. Yan, et al., 2018. Drag coefficient prediction of a single bubble rising in liquids, Industrial & Engineering

Chemistry Research, 57(15), 5385-5393.

- [2] Y. Fu, Y. Liu, 2018. 3D bubble reconstruction using multiple cameras and space carving method, Measurement Science and Technology, 29(7), 075206.
- [3] A. Premlata, et al., 2017. Dynamics of an air bubble rising in a non-Newtonian liquid in the axisymmetric regime, Journal of Non-Newtonian Fluid Mechanics, 239, 53-61.
- [4] F. Wenyuan, et al., 2010. An experimental investigation for bubble rising in non-Newtonian fluids and empirical correlation of drag coefficient, Journal of Fluids Engineering, 132(2), 021305.
- [5] S.D. Dhole, et al., 2007. Drag of a spherical bubble rising in power law fluids at intermediate Reynolds, Industrial & engineering chemistry research, 46(3), 939-946.
- [6] R. Sousa, et al., 2006. Flow around individual Taylor bubbles rising in stagnant polyacrylamide (PAA) solutions, Journal of non-newtonian fluid mechanics, 135(1), 16-31.
- [7] S. Li, et al., 2012. The drag coefficient and the shape for a single bubble rising in non-Newtonian fluids, Journal of Fluids Engineering, 134(8), 084501.

This page intentionally left blank

نشريه مهندسي مكانيك اميركبير

نشریه مهندسی مکانیک امیرکبیر، دوره ۵۲، شماره ۴، سال ۱۳۹۹، صفحات ۸۶۳ تا ۸۸۰ DOI: 10.22060/mej.2019.14927.5977

پیش بینی ضریب دراگ برای حباب در حال صعود در یک سیال غیر نیوتونی

صفورا کریمی*'، مجتبی شفیعی'، آنا عبیری'، فرزاد قدم

^۱ دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه صنعتی جندی شاپور، دزفول، ایران ^۲ دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی جندی شاپور، دزفول، ایران

خلاصه: در مطالعهی حاضر به صورت آزمایشگاهی ضریب دراگ حباب تک در حال صعود در سیال غیرنیوتونی مورد مطالعه قرار آریا گرفته است. برای این منظور محلول پلی آکریل آمید با غلظتهای مختلف انتخاب شد. این محلول سیال غیرنیوتونی با خاصیت ویسکوالاستیک است. آزمایشات با قطر نازلهای مختلف، برای حبابهای گازی هوا، اکسیژن و دیاکسیدکربن و در دبیهای تزریق مختلف انجام شده است. از این رو نتایج نسبت به مطالعات گذشته جامعیت بیشتری دارد. مقایسهی بین نتایج به دست آمده با سایر معادلات نشان داد که هیچکدام از این روابط نمیتوانند ضریب دراگ حباب در حال صعود درون سیال غیرنیوتونی با خاصیت ویسکوالاستیک را به خوبی پیش بینی کنند. از این رو به کمک تحلیل ابعادی، دو رابطهی جدید برای پیش بینی ضریب دراگ برحسب اعداد بدون بعد رینولدز، ارشمیدس و اتوس ارائه شد. معادلهی اول که مستقیماً از آنالیز ابعادی به دست آمده است نسبت به معادلهی دوم ساده تر بوده و متوسط درصد خطای پیش بینی آن ۳/۲۶ ٪ است. این درحالی است که متوسط خطای پیش بینی معادلهی ارائهی دوم کاو از لحاظ فرمولاسیون پیچیده تر میاشد در حدود ۲/۷ ٪ به دست آمده است. عمادلهی ارائهی می در مالع دوم که از لحاظ فرمولاسیون پیچیده تر میاسد در حال صعود در آن معادلات جدیدی برای پیش بینی معادلهی ارائه ی حرک سرعت حد و همچنین بررسی رفتار حباب در حال صعود میتون آن معادلات در این معادلات نسبت به معادلهی ارائه ی میا دوم ساده تر بوده و متوسط درصد خطای پیش بینی آن ۳/۲۶ ٪ است. این در حالی است که متوسط خطای پیش بینی معادلهی ارائهی

تاریخچه داوری: دریافت: ۱۳۹۷/۰۶/۱۲ بازنگری ۱۳۹۷/۰۹/۱۴ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۰۶ ارائه آنلاین: ۱۳۹۷/۱۰/۲۶

> **کلمات کلیدی:** آنالیز ابعادی پلی آکریل آمید حرکت حباب سرعت حد سیال ویسکوالاستیک

۱ – مقدمه

حرکت حباب در سیالات غیر نیوتونی در بسیاری از حوزههای عملیاتی مهندسی از جمله تصفیه پساب، تخمیر، فرآیندهای خلاًزایی، ستونهای حباب، فرآیندهای کامپوزیتی، فرآیندهای تولید فومهای پلاستیکی و سیستمهای اختلاط گاز–مایع مورد توجه قرار میگیرد. تاکنون مطالعات تئوریک و آزمایشگاهی زیادی در راستای کسب درک جامعی از پدیدهی حرکت حباب در سیال انجام شده است. چرا که نتایج حاصل از این مطالعات به صورت نزدیکی با بازدهی فرآیندهای انتقال جرم و حرارت و نیز واکنشهای شیمیایی و بیولوژیکی ارتباط دارد. در مقابل به دلیل پیچیدگی مکانیزم حرکت حباب و نیز اثر خواص رئولوژیکی سیال، یک تحلیل نظری کامل بر روی رفتار حباب شکل حباب، مسیر صعود حباب و سرعت نهایی حباب با اندازههای مختلف و سیالهای غیر نیوتونی با خواص رئولوژیکی متفاوت صورت گرفته است.

نیروی دراگ یکی از مهمترین نیروهای کنترل کنندهی حرکت حباب

د موقق مؤلفین به نویسندگان و حقوق ناشر به انتشارات دانشگاه امیرکبیر داده شده است. این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) در دسترس شما قرار گرفته است. برای جزئیات این لیسانس، از آدرس https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode در دسترس شما قرار گرفته است. برای جزئیات این لیسانس، از آدرس by ا

در سیال است. به منظور پیش بینی این ضریب در یک حباب در حال صعود و اندازه گیری سرعت حد آن، تحقیقات قابل توجهی با استفاده از روش های تجربی و عددی صورت گرفته است. در برخی از این تحقیقات با فرض کروی بودن حباب، میزان ضریب دراگ در مایعات نیوتونی در محدوده ی مختلف Re بیان و با داده های تئوری مقایسه شده است. در رایج ترین مدل های دراگ به دست آمده که در آن رفتار حباب کروی تک ارزیابی شده است از اعداد بی بعد رینولدز (Re)، وبر (We)، اتوس (Eo) و مورتن (Mo) برای بررسی ضریب دراگ استفاده شده است. بوگزانو و همکاران [۱] یک معادله تجربی برای تخمین این ضریب در سیالات نیوتنی مختلف با ویسکوزیته های متفاوت پیشنهاد دادند. مقایسه بین داده های آزمایشگاهی و مدل های تئوری ارائه شده نشان می دهد که مدل پیشنهادی برای حرکت حباب در محدوه ی وسیعی از اعداد OM و OG و همچنین در محیطهای بسیار ویسکوز توانایی بالایی دارد. لی و همکاران [۲] نیز به اندازه گیری ضریب دراگ برای حبابهای هوا که با لی و همکاران [۳] نیز به اندازه گیری ضریب دراگ برای حبابهای هوا که با مویدرات پوشش داده شده است پرداختهاند. کلبالیه و همکاران [۳] در به دست آوردن معادلات تجربی ضریب دراگ برای یک ذره کروی جامد و حباب تغیر

^{*} نویسنده عهدهدار مکاتبات: s.karimi@jsu.ac.ir

شکل–یافته به صورت جداگانه از یک روش مماسی که در آن از الگوریتم مارگورس^۱ استفاده شده است بهره گرفتهاند. مدل ارائه شده تابعی از اعداد بی بعد Re، Mo، Eo و We میباشد. نکته حائز اهمیت در خصوص مطالعات انجام شده بر روی ضریب دراگ در سیال ساکن نیوتونی محدود بودن نوع گاز در این مطالعات میباشد. به طوری که در اغلب آنها حباب گازی به یکی از موارد هوا [۶–۴]، نیتروژن [۶ و ۲]، متان [۲]، کربن دی اکسید [۶ و ۸] و هوای مرطوب نیز فو و همکاران [۱۰] به منظور مطالعه دقیق تر حرکت حباب از چهار دوربین سرعت بالا بهره گرفتهاند. نتایج آنها نشان میدهد که با استفاده از تکنیک مذکور میتوان اثر دیواره بر روی زاویه چرخش حباب را مطالعه کرد. در این بررسی نیروهای همچون دراگ و بویانسی محاسبه نشده است. همچنین، اخیرا یان و همکاران [۱۰] به صورت آزمایشگاهی حرکت حباب در سیالهای بررسی نیروهای محون دراگ و بویانسی محاسبه نشده است. همچنین، اخیرا مین و همکاران از ۱ و ۱۲] به صورت آزمایشگاهی حرکت حباب در سیالهای میان و همکاران از ۱ و ۱۲] به صورت آزمایشگاهی حرکت حباب در سیالهای

برخلاف سيالات نيوتني مطالعه بر روى سيالات غير نيوتني به دليل پیچیدگیهای ذاتی که رئولوژی این گونه سیالات در بر دارد از تنوع و گستردگی بیشتری برخوردار است. در برخی از این مطالعات تمرکز بر روی نوع سیال بوده و از سایر موارد مانند محاسبه ضریب دراگ چشم پوشی شده است. چابرا [۱۳] در کتاب خود یک مرور کامل بر روی اثرات ویسکوالاستیستی سیال بر روی شکل حباب و سرعت آن داشته است. کمی ها و همکاران [۱۴] با مطالعه عددی محلول پلی آکریل اسید اثر دنبالههای ایجاد شده در پشت حباب را مورد توجه قرار دادهاند. ژانگ و همکاران [۱۵] با مطالعهای که بر روی ترکیبات مختلف کربوکسی متیل سلولز^۳، پلی آکریل اسید و هیدروکسی اتیل سلولز^۴ انجام دادند سعی کردند که مطالعات خود را از نظر نوع سیال نسبت به کارهای گذشته جامعیت دهند. مدل رئولوژی در نظر گرفته شده بر هر سه نوع سیال مدل کرو سه پارامتری میباشد. فرانک و همکاران [۱۶] با مطالعه بر روی محلولهای کربوکسی متیل سلولز و پلی آکریل اسید در غلظتهای مختلف رفتار حباب را به روش عددی لتیس بولتزمن^۵ مدلسازی کردند. فان و یین [۱۷] با استفاده از از تئوری فرکتال به مدلسازی حرکت حباب در محلول کربوکسی متیل سلولز پرداختند. زو و همکاران [۱۸] رفتار حباب تک را در سیال غیر نیوتنی

کربوکسی متیل سلولز هم به صورت آزمایشگاهی و هم به روش آنالیز ابعادی مطالعه کردند. نتایج ایشان منجر به ارائهی یک رابطهی نیمه تجربی برای تشريح حركت و نيز تغيير شكل حباب در حال صعود شده است. پنگ و لو [۱۹] نیز به مطالعه عددی حرکت حباب در سیال با خاصیت رقیق شونده برشی پرداخته و اثر اعداد گالیه و اتوس را بر روی حباب بررسی کردند. در غالب این مطالعات مدل رئولوژی در نظر گرفته شده به دلیل سادگی آن، مدل قانون توانی میباشد. که از آن جمله میتوان به کار دزیبینسکی و همکاران [۲۰] در مطالعه حرکت حباب در محلولهای کربوکسی متیل سلولز و پلی آکریل اسید اشاره کرد. لین و لین [۲۱] نیز برای مطالعه حرکت حباب در محلول ۴۰٪ گلیسیرین و همچنین یلی آکریل اسید از مدل قانون توانی استفاده کردند. با این وجود در سالهای اخیر محققان سعی در توسعه مطالعات خود از لحاظ انتخاب رئولوژی سیال داشتهاند. یکی از مدلهای جایگزین در توصیف رفتار سيالات غير نيوتني مورد بررسي، مدل كرو مي باشد كه نسبت به مدل قانون توانی از پیچیدگی بیشتری برخوردار است. به عنوان مثال آهتا و همکاران [۲۲] در مطالعه عددی خود از مدل کرو استفاده کردهاند. ژانگ و همکاران [۲۳] نیز در مطالعهای که به صورت آزمایشگاهی و عددی انجام دادهاند از مدل توسعه یافته کرو-یاسودا برای مطالعه اثرات غیر نیوتنی محلول های کربوکسی متیل سلولز، هيدروكسي اتيل سلولز و صمغ زانتان² استفاده كردهاند. مدل انتخابي فان و یین [۲۴] در توصیف حرکت حباب نیتروژن در محلول کربوکسی متیل سلولز مدل کرو-یاسودا می باشد. پرملاتا و همکاران [۴] نیز در مطالعه عددی که به روش حجم سیال^۷ انجام دادهاند مدل کرو-یاسودا را جایگزین مدلهای رئولوژیکی گذشته کردهاند.

در توسعه مطالعاتی که بر روی حرکت حباب در سیالات غیر نیوتنی انجام شده است، برخی محققان به اندازه گیری و تعیین ضریب دراگ به عنوان یک پارامتر بسیار حائز اهمیت پرداختهاند. دهول و همکاران [۲۵] با مطالعه عددی که بر روی حرکت حباب انجام دادهاند، ضریب دراگ را به صورت تابعی از عدد رینولدز و شاخص قانون توانی ارائه کردهاند. ونیوان و همکاران [۲۶] نیز برای بررسی حرکت حباب در محلولهای کربوکسی متیل سلولز و پلی آکریل اسید از مدل رئولوژی قانون توانی بهره گرفتهاند. نتایج آنها در نهایت منجر به ارائه مدل تجربی برای ضریب دراگ برای اعداد بدون بعد رینولدز، اتوس و ارشمیدس شده است. لی و همکاران [۲۷] نیز برای مطالعه حرکت حباب هوا در محلول کربوکسی متیل سلولز از قانون توانی استفاده کردهاند. شاخص توانی، عدد

¹ Marquardt

Polyacrylic Acid (PAA)
 Carboxymethyl Cellulose (CMC)

 ⁴ Hydroxy Ethyl Cellulose (HEC)

⁵ Lattice Boltzmann (LB)

⁶ Xanthan Gum (XG)

⁷ Volume of Fluid (VOF)

تجربی برای ضریب دراگ بوده است. سان و همکاران [۵] نیز ضریب دراگ حباب هوای در حال صعود در جریانهای غیر نیوتنی را بررسی کردند. آنها مواد مختلف نمک^۱، صمغ زانتان و SDBS را برای تغییر چگالی، چسبندگی و کشش سطحی مایع انتخاب کردند. مدل رئولوژی انتخابی برای این دسته سیالات قانون توانی میباشد. اخیراً نیز سان و همکاران [۲۸] به مطالعه عددی اثر قطر حباب و خواص رئولوژیکی مایع بر روی ضریب دراگ پرداختهاند. آنها از روش حجم سیال و با فرض رقیق شونده برشی بودن سیال موفق به ارائه مدل عددی برای این دسته سیالات شدهاند.

همانطور که ملاحظه میشود در مطالعه بر روی سیالات غیر نیوتنی با وجود تفاوتهای ذاتی مواد، در برخی موارد از یک مدل رئولوژی برای توصیف رفتار سیالات مختلف استفاده شده است. علاوه بر آن در محاسبه ضریب دراک اثر نوع گاز و سرعت تزریق آن دیده نشده است. از این رو در مطالعه حاضر رفتار حباب در حال صعود در یک سیال غیر نیوتونی به منظور به دست آوردن یک مدل جامع تر در پیش بینی ضریب دراگ آن نسبت به مدل های موجود مورد مطالعه قرار گرفته است. برای این منظور ابتدا ضریب دراگ حبابهای گازی هوا، کربن دی اکسید^۲ و اکسیژن^۳ در حال صعود در سیال ویسکوالاستیک (محلول پلی اکریل آمید) به کمک تجهیزات آزمایشگاهی و نیز پردازش دادهها گاز متفاوت انجام شده است. سپس ضریب دراگ اندازه گیری شده با مقادیر به دست آمده از مدل های موجود مقایسه و در نهایت رابطهی جدید دراک که

۲ – روش انجام کار ۲ – ۱ – مجموعه آزمایشگاهی

کلیه آزمایشات در فشار اتمسفریک و دمای محیط (C[°] ۱۹) صورت گرفته است. مجموعه آزمایشگاهی طراحی شده برای این کار به صورت شماتیک در شکل ۱ نشان داده شده است. این مجموعه شامل یک ستون عمودی از جنس پلکسی گلس با ارتفاع ۵۰۰mm و سطح مقطع داخلی ^۲ ۸۰mm×۰۰ و ضخامت ۵۳mm است که تا ارتفاع ۴۵۰mm از مایع پر شده است. محدودهی مورد مطالعه ۱۷۵mm بالای کف ستون است که در آن حباب به سرعت حد خود (سرعت ثابت) رسیده است. ستون به اندازهای بزرگ در نظر گرفته شده است که اثرات دیواره بر روی حرکت حباب قابل صرف نظر کردن است. بالای ستون باز و در تماس با اتمسفر است. قطر حباب تولید شده

شکل ۱: شماتیک مجموعه آزمایشگاهی، ۱: پمپ سیرینج، ۲: لامپ ال ای دی، ۳: دیفیوزر، ۴: شیر یک طرفه، ۵: سیستم پردازش تصویر، ۶ دوربین، ۷: خط کش، ۸: حباب در حال صعود در ستون مایع، ۹: نازل، ۱۰: ستون حاوی مایع

Fig. 1. Schematic of experimental setup; 1: Syringe pump, 2: LED lamp, 3: Diffuser, 4: One -way valve, 5: Image processing system, 6: Camera, 7: Ruler, 8: Rising bubble in the liquid column, 9: nozzle, 10: liquid column

توسط نازل کنترل می شود. نازل های مورد استفاده در انجام این آزمایش دارای قطرهای داخلی ۲۳m۳ / ۰ ، ۲۳m۳ / ۰ و ۹mm / ۰ می باشد. نازل از طریق یک لوله انعطاف پذیر به یک پمپ سیرینج^۴ متصل است که سرعت جریان گاز ورودی را کنترل می کند. آزمایش در دبی های حجمی مختلف ۴ml/min / ۰ ورودی را کنترل می کند. آزمایش در دبی های حجمی مختلف ۴ml/min / ۰ پایین هستند که در آنها اولاً توازن بین کشش سطحی و نیروی بویانسی تعیین کننده شکل حباب است، ثانیاً فاصلهی بین دو حباب به اندازهای زیاد است عملاً برهمکنشی بین آنها صورت نمی گیرد.

از یک دوربین مدل Hs Canon SX۵۴۰ و Hs Canon SX۵۴۰ استفاده شده است. ۸۹۲۰۲ ۹ ۶۰frames/s و ۱۹۲۰×۱۹۸۰×۱۹۲۰ استفاده شده است. همانطور که در شکل ۱ نیز نشان داده شده است دوربین در جلوی ستون تعبیه شده است. یکی از نکات حائز اهمیت در این آزمایش توازن نورپردازی است. از آن جایی که حبابهای در حال صعود نور را منعکس و پخش می کنند، از پشت ستون باید نور را متوازن و منعکس کرد. علاوه بر آن به دلیل بالا بودن سرعت دیافراگم نور کافی باید به گونهای تأمین شود که کنتراست تصاویر گرفته شده در سطح مشترک حباب و مایع بالا باشد. برای این منظور یک لامپ ال ای دی در فاصلهی مناسب از ستون نصب شده و یک دیفیوزر پارچهای نیمه شفاف بین لامپ و ستون تعبیه شده است. از محلول پلی آکریل آمید در آب (پلی آکریل اسید) که یک سیال غیر نیوتونی ویسکوالاستیک با خواص رقیق شونده برشی^ه

¹ NaCl 2 CO2

 $[\]frac{2}{3}$ 02

^{5 02}

⁴ Syringe

⁵ Shear-thinning

نشریه مهندسی مکانیک امیرکبیر، دوره ۵۲، شماره ۴، سال ۱۳۹۹، صفحه ۸۶۳ تا ۸۸۰

Table 1. Design of experiments summary

دبی حجمی گاز (ml/min)	نوع گاز	قطر نازل (mm)	درصد وزنی محلول (%wt)	سماره آزمایش
٠/۴	Air	٠/۴	• / 1	١
• /A	COr	• /Y	• / 1	٢
١/٢	٥٢	٠/٩	• / 1	٣
١/٢	COr	۰,۴	• /٢	۴
•/۴	٥٢	• /Y	• /٢	۵
•/٨	Air	٠/٩	• / ٢	۶
• / λ	٥٢	٠/۴	•/۴	۷
١/٢	Air	• /Y	• /۴	٨
٠/۴	COr	٠/٩	•/۴	٩

جدول 1: اطلاعات مربوط به مجموعه آزمایشات انجام شده

است [۳۲–۲۹] با درصدهای وزنی %۰/۱۰ ، %۲/۰ و %۴/۰ به عنوان سیال کار استفاده شده است. پلی اکریل آمید مورد استفاده از نوع آزمایشی تهیه شده از شرکت Sigma–Aldrich میباشد. درصد وزنی محلول با استفاده از نسبت وزن پلی آکریل آمید مورد استفاده به وزن کل محلول محاسبه شده است. در جدول ۱ اطلاعات مربوط به مجموعه آزمایشات انجام شده که به روش تاگوچی به دست آمده است خلاصه شده است. لازم به ذکر است که به منظور به حداقل رساندن خطای آزمایشگاهی تعداد تکرار هر آزمایش حداقل عملیاتی آزمایشات مذکور (۴ فاکتور در سه سطح با سه تکرار) از روش تاگوچی برای طراحی آزمایشات استفاده شده است. تعداد آزمایشات مورد نیاز در این روش نسبت به سایر روشها (فاکتوریل، RSM) بسیار کمتر است اما در مقابل روند نامنظم تری نسبت به روشهایی چون فاکتوریل در آنها مشاهده می شود.

به منظور مطالعهی صعود حباب در سیال غیر نیوتونی حرکت حباب

۲- ۲- پردازش تصویر

پارامترهای هندسی و همچنین مکانیابی حباب تک به کمک آنالیز مجموعه تصاویر به دست آمده به کمک پردازش تصویر محاسبه می شود. بدین ترتیب که به منظور تعیین مرکز سطح، محیط و همچنین مساحت حباب بالارونده در هر لحظه، ابتدا فیلم گرفته شده توسط دوربین به کمک نرم افزار Video بر هر لحظه، ابتدا فیلم گرفته شده توسط دوربین به کمک نرم افزار video است. سپس به کمک نرم افزار ۲۲۰ Corel Draw پس از برش کاریهای لازم بر روی محدوده ی عکس، تصویر حاصله به حالت grayscale در آورده شده که در آن مرز بین حباب و سیال مشخص می شود. در نهایت به کد نوشته در نرم افزار مطلب تصویر به دست آمده فراخوانی و مساحت و همچنین مرکز سطح حباب محاسبه می شود. مراحل انجام شده برای پردازش تصویر به ترتیب در شکل ۲ نشان داده شده است.

توسط یک دوربین که در یک سمت ستون مایع تعبیه شده است ثبت می شود.

۲ – ۳ – محاسبه سرعت حد حباب

همانطور که در شکل ۳ نشان داده شده است، حباب بالارونده در دو جهت

binary، شکل ۲: مراحل پردازش تصویر برای تشخیص حباب و محاسبه مشخصات آن، ۱: تصویر اولیه، ۲: تبدیل به ۳ Grayscale: تبدیل تصویر به فرم ، binary، شکل ۲: مراحل پردازش تصویر برای تشخیص حباب و ۸: تعیین مرز حباب

Fig. 2. The image processing steps for bubble detection and calculation of its characteristic, 1: initial image, 2: Grayscale mode, 3: Converted image to binary form, 4: filling the inside of the bubble and 5: determine the bubble boundary

Fig. 3. Schematic of the distance measurement method in calculating the terminal velocity

x و y حرکت می کند که این حرکت توسط دوربین ثبت شده است. موقعیت حباب با استفاده از مختصات مرکز سطح حباب که از طریق پردازش تصویر به دست آمده است تعیین و همچنین مسیر حرکت حباب از طریق روی هم قرار دادن مجموعه تصاویر ثبت شده به دست می آید.

سرعت بالا رفتن حباب در هر بازهی زمانی (Δt) با استفاده از محاسبه فاصلهی طی شده در بازهی مورد نظر (معادلات (۱) و (۲)) به دست میآید:

$$L = \sqrt{\left(x_{i} - x_{i-1}\right)^{2} + \left(y_{i} - y_{i-1}\right)^{2}}$$
(1)

$$V = \frac{L}{\Delta t} \tag{(7)}$$

که در آن (x_{i-1}, y_{i-1}) و (x_i, y_i) به ترتیب مختصات مرکز سطح حباب در زمانهای $t \in \Delta t$ است. با توجه به اینکه در اغلب آزمایشات و زمانها حباب به شکل کروی نمیباشد، برای مشخص کردن اندازه حباب از قطر معادل استفاده می شود. طبق تعریف قطر معادل برابر است با قطر کرهای که مساحت آن برابر با مساحت حباب می باشد، بنابراین:

$$d_{eq} = \sqrt{\frac{4A}{\pi}} \tag{(\%)}$$

که در آن A سطح تصویر شده حباب میباشد که به کمک قطر نازل بلافاصله پس از خروج از نازل اندازهگیری میشود.

در تمامی آزمایشات بیشینه خطای اندازه گیری یک پیکسل میباشد، بنابراین میزان دقت در تعیین مختصات مرکز سطح حباب برابر ۱mm / ۰

Fig. 4. Polyacrylamide viscosity versus shear rate in various weight percentages [32]

مىباشد.

۲- ۴- خواص رئولوژیکی سیال

به منظور مطالعه حرکت حباب در سیال غیر نیوتونی از محلول پلی آکریل آمید در آب (پلی آکریل اسید) که یک سیال غیرنیوتونی است استفاده شده است. مطالعات نشان میدهد که محلولهای پلی آکریل اسید سیال ویسکوالاستیک با رفتار رقیق شونده برشی هستند. این در حالی است که غالب سیالات غیر نیوتونی مورد مطالعه مانند کربوکسی متیل سلولز و همچنین صمخ زانتان تنها رفتار رقیق شونده برشی دارند[۲۳ و ۲۳]. خواص رئولوژیکی محلول پلی آکریل اسید که توسط سوسا و همکاران [۳۲] به کمک یک رئومتر اندازه گیری شده است در شکل ۴ نشان داده شده است. همانطور که در شکل ۴ نشان داده شده است، محلول پلی آکریل اسید یک سیال ویسکوالاستیک است که ویسکوزیتهی آن را میتوان به کمک معادلهی کرو–یاسودا بیان کرد.

$$\mu(\dot{\gamma}) = \mu_{\infty} + (\mu_0 - \mu_{\infty}) \left[1 + (\lambda \dot{\gamma})^{a_1} \right]^{\frac{(a_2 - 1)}{a_1}} \tag{(f)}$$

که در آن $\mu_0 \ e_\infty \ \mu_\infty \ e_\infty \$

 Table 2. Constants of Carreau-Yasuda equation for Polyacrylamide at different weight percentage

جدول ۲: ثوابت معادلهی کرو-یاسودا برای محلول آبی پلی آکریل آمید در درصدهای وزنی مختلف

<i>a</i> _r	a_{v}	$\lambda(s)$	$\mu_{\infty}(Pa.s)$	μ (Pa.s)	درصد وزنی پلی آکریل اسید
•/۴۶۴	۲/۰۰۷	۵/۳۲۱	•/••Y	•/71•	• / 1
۰/۳۷۲	١/٧٩۵	24/991	۰/۰۱۳	۳/۲۰۱	• /.٢
• /٣٣٧	۱/۹۳۸	T 9/• T 9	•/• ١٨	34/981	٠/۴

و $\bullet \bullet = (\mu, \lambda^{a_{\tau}-1}) \dot{\gamma}^{a_{\tau}-1}$ و عادلهی کرو به رابطهی $\mu(\dot{\gamma}) = (\mu, \lambda^{a_{\tau}-1})$ تقلیل می ابد که معادل قانون سیال توانی است با $K = \mu, \lambda^{a_{\tau}-1}$ مقادیر مربوط به ثوابت کرو برای ترکیب سیال مورد استفاده در جدول ۲ آورده شده است.

لازم به ذکر است که برای تمامی محلول ها مقدار کشش سطحی و چگالی ثابت و به ترتیب برابر ۹۹۸ / ۲kg/m و ۲۲۶ / ۷۲۶ [۲۰] در نظر گرفته شده است.

۲- ۵- اندازه گیری ضریب دراگ

زمانی که یک حباب تک با سرعت ثابت در مایع حرکت میکند، نیروهای اصلی که به آن وارد می شود عبارتند از نیروی شناوری (F_b)، نیروی دراگ (F_D) و نیروی وزن که در تعادل با یکدیگر هستند. بنابراین معادلهی حرکت حباب به این صورت نوشته خواهد شد:

$$(\rho_{L} - \rho_{G})g \frac{\pi d_{eq}^{3}}{6} = C_{D} \frac{1}{2} \rho_{L} V^{2} \frac{\pi d_{eq}^{2}}{4}$$
(a)

که در آن *P*_L و *P*_G به ترتیب چگالی مایع و چگالی گاز میباشد. با صرف نظر کردن از چگالی گاز در مقایسه با چگالی مایع، ضریب دراگ از معادله بالا به دست میآید، به این ترتیب که:

$$C_D = \frac{4d_{eq}g}{3V^2} \tag{8}$$

در مطالعات اولیه بر روی ضریب دراگ غالباً بر روی این مسأله تمرکز داشتهاند که رابطهای بین ضریب دراگ و عدد رینولدز معرفی شود. این درحالی است که رفتار حباب در حال صعود تحت تأثیر پارامترهای مختلفی از جمله اندازه حباب، سرعت حباب، چگالی، ویسکوزیته و کشش سطحی بین گاز و مایع است. بنابراین پیشبینی میشود که در سیالات غیرنیوتونی ضریب دراگ تابعی از پارامترهای دیگری باشد که مشخص کننده خواص سیال می باشد. برای این منظور از تحلیل ابعادی برای به دست آوردن این پارامترها استفاده

شده است. به طور کلی با فرض آن که $\rho_s \ll \rho_l$ و $\mu_s \ll \mu_s$ ، ضریب دراگ تابعی از مشخصههای حباب و پارامترهای فیزیکی مؤثر در شکل گیری حباب است. بنابراین:

$$C_D = f\left(\rho_l, \mu_l, \sigma, d_{eq}, g, V\right) \tag{Y}$$

که در آن ρ_l چگالی مایع، μ_l ویسکوزیته مایع، σ کشش سطحی بین مایع و حباب، Q قطر معادل حباب، g شتاب جاذبه و V سرعت حباب میباشد. با استفاده از تئوری باکینگهام در تحلیل ابعادی این سیستم به دست خواهد آمد:

$$C_{D} = A \left(\frac{\rho_{l} d_{eq} V}{\mu_{l}}\right)^{B} \left(\frac{\rho_{l}^{2} g d_{eq}^{3}}{\mu_{l}^{2}}\right)^{C} \left(\frac{\rho_{l} g d_{eq}^{2}}{\sigma}\right)^{D}$$
(A)

بنابراین با توجه به معادله (۸)، ضریب دراگ تابع سه کمیت بدون بعد میباشد که عبارتند از عدد رینولدز ($(\Lambda_{eq}V/\mu_l)$)، عدد ارشمیدس $(\Lambda_{eq}V)^3/\mu_l^2$)، عدد ارشمیدس $(\Lambda_{eq}V)^3/\mu_l^2$) و عدد اُتوس ($\Lambda_{eq}V/\mu_l^2$)، ثوابت Λ و میباشد که عبارتند از عدد رینولدز ($\Lambda_{eq}V/\mu_l^2$) و عدد اُتوس ($\Lambda_{eq}V/\mu_l^2$)، ثوابت Λ ، و D ، $P_1 g d_{eq}^3/\mu_l^2$) و عدد ارشمیدس عدد بدون (میسکاهی به معادله به دست خواهد آمد. عدد ارشمیدس عدد بدون بعدی است که تعیین کننده حرکت عداده مد مدد ارشمیدس عدد بدون بعدی است که تعیین کننده حرکت خواهد آمد. عدد ارشمیدس عدد بدون بعدی است که تعیین کننده حرکت خواهد آمد. عدد ارشمیدس عدد بدون بعدی است که تعیین کننده حرکت خواهد آمد. عدد ارشمیدس عدد بدون بعدی است که تعیین کننده حرکت اسیالات به علت تفاوت چگالی آنها میباشد. این عدد از نسبت نیرویهای خارجی (مانند وزن) به نیروهای ویسکوز به دست میآید. عدد اُتوس که عدد گرانش نسبت به نیروهای کشش سطحی است. این عدد در ترکیب با اعداد گرانش نسبت به نیروهای کشش سطحی است. این عدد در ترکیب با اعداد مورتن (M) یا ارشمیدس تعیین کننده شکل حباب یا قطره در حال حرکت در مورتن (M) یا ارشمیدس تعیین کننده شکل حباب یا قطره در حال حرکت در مورتن (M) یا ارشمیدس تعیین کننده شکل حباب یا قطره در حال حرکت در مورتن (M) یا ارشمیدس تعیین کننده شکل حباب یا قطره در حال حرکت در مورتن (M) یا ارشمیدس تعیین کننده شکل حباب یا قطره در حال حرکت در مورتن (M) یا ارشمیدس تعیین کنده شکل حباب یا قطره در حال حرکت در مورتن (M) یا ارشمیدس تعیین کنده شکل حباب یا قطره در حال حرکت در مورتن (M) یا ارشمیدس تعیین کنده شکل حباب یا قطره در حال حرکت در ایک میراند [P]. در کار یک میبال است. مطالعات نشان میدهد که برای تشریح دینامیک حبابهای مور در حال صعود عدد اُتوس مناسبتر از اعداد رینولدز و وبر میباشد [P]. در کار مورد مال مورد ماله قرار حال معود عدد اُتوس مناسبتر از اعداد رینولدز و وبر میباشد [P]. در کار در حال صعود عدد اُتوس مانسبتر از ماحد که برای تشریح دینامیک حبابهای در حار می و میزان تأثیر گذاری هر کدام بر ضریب دراگ مورد مالاهه قرار ادم مالاه قرار

گرفته است. از آنجاییکه ویسکوزیته سیال به صورت تابعی از نرخ برش تغییر میکند، اولین مسأله در به دست آوردن منحنی ضریب دراگ تعریف عدد رینولدز و سایر پارامترهای بدون بعدی میباشد که در برگیرندهی ویسکوزیته سیال و سرعت حباب هستند. در ایدهآل ترین فرمولاسیون عدد رینولدز بایستی موارد زیر در نظر گرفته شود:

۱ – اثر رقیق شونده برشی در عدد رینولدز دیده شود.

۲- عدد رینولدز به دست آمده برای سیال با رقیق شونده برشی زمانی
 که اثر رقیق شونده حذف می شود باید برابر با عدد رینولدز سیال نیوتونی شود.

بنابراین با تعریف متوسط نرخ برش به صورت $rac{rac{\Psi}{d_{eq}}}{d_{eq}}$ ، عدد رینولدز به این ترتیب به دست می آید:

$$\operatorname{Re} = \frac{\rho_l d_{eq} V}{\mu_{\infty} + (\mu_0 - \mu_{\infty}) \left[1 + \left(\lambda \left(\frac{2V}{d_{eq}} \right) \right)^{a_l} \right]^{\frac{(a_2 - 1)}{a_l}}$$
(9)

که در آن زمانی که $a_{\gamma} = 1$ و $\lambda = \lambda$ است، حرکت حباب را می توان مانند سیال نیوتونی در نظر گرفت. علاوه بر آن عدد بدون بعد اتوس نیز برای سیال کرو به صورت زیر محاسبه می شود:

$$Eo = \frac{\rho_l^2 g d_{eq}^3}{\left(\mu_{\infty} + \left(\mu_0 - \mu_{\infty}\right) \left[1 + \left(\lambda \left(\frac{2V}{d_{eq}}\right)\right)^{a_1}\right]^{\frac{(a_2-1)}{a_1}}\right]^2} \quad (1)$$

لازم به توضیح است که با توجه به تعریف عدد ارشمیدس، ویسکوزیته سیال در آن تأثیر گذار نیست از این رو تعریف آن برای سیالات غیرنیوتنی مشابه سیالات نیوتنی خواهد بود.

3- نتايج

همانطور که بخش ۲ توضیح داده شد، متغیرهای مستقل این آزمایش عبارتاند از درصد وزنی مایع، قطر نازل، نوع گاز ورودی و همچنین دبی گاز ورودی که پس از انجام طراحی آزمایش به روش تاگوچی مجموعاً ۹ دسته آزمایش انجام شده است. حداقل تعداد تکرار هر آزمایش ۳ تعریف شده است. متغیرهای مربوط به هر کدام از این آزمایشات در جدول ۱ آورده شده است. پیش از هر چیز به منظور صحت سنجی نتایج به دست آمده و نیز ارزیابی دقت آزمایشات و کد پردازش تصویر، آزمایش مبنایی بر روی سیستم آب و هوا

Fig. 5. Bubble equivalent diameter at different concentrations of PAA

انجام شده و نتایج به دست آمده با نتایج ارائه شده توسط یان و همکاران [۱۱] مقایسه شده است. مقایسه نتایج برای قطر معادل ۱mm / ۳ نشان می دهد که اختلاف سرعت حد به دست آمده در کار حاضر (۲۹۲ mm/s / ۲۴۵) با نتایج یان و همکاران [۱۱] (۲۵۰ mm/s =) کمتر از ۲ درصد می باشد. این میزان اختلاف در مطالعات آزمایشگاهی قابل قبول و نشان دهنده صحت روش حاضر در استخراج نتایج و نیز پردازش تصاویر می باشد.

۳- ۱- قطر معادل حباب

شکل ۵ قطر معادل حباب در غلظتهای مختلف پلی آکریل اسید را نشان میدهد. همانطور که ملاحظه می شود قطر حباب در محدودهی ۱/۸ و ۴/۴ میلی متر متغیر است. قطر معادل حباب با افزایش قطر نازل و همچنین غلظت محلول افزایش می یابد. این مسأله را می توان از سه جنبه مورد ارزیابی قرار داد [۱۸]:

۱) ویسکوزیته ظاهری محلول با افزایش غلظت محلول افزایش مییابد و نیروی دراگ ویسکوز که توسط سیال اطراف اعمال می شود رشد و همچنین حرکت رو به بالای حباب را محدود می کند.

۲) با افزایش غلظت محلول کشش سطحی کاهش مییابد که باعث افزایش حجم حباب می شود.

۳) کشش سطحی اعمال شده در نوک نازل با افزایش قطر داخلی نازل افزایش مییابد که منجر به کاهش مقاومت برای انبساط حباب می شود و در نتیجه در افزایش حجم حباب تأثیر گذار است.

به طور کلی قطر معادل حباب در حال صعود در سیال ساکن غیرنیوتونی بستگی به خواص فیزیکی مایع و قطر داخلی نازل دارد.

شکل ۶: مسیر حرکت حباب در مجموعه آزمایشات انجام شده

Fig. 6. The bubble trajectory in the set of experiments

۳- ۲- مسیر صعود حباب

شکل ۶ مسیر حرکت حباب در محلولهای مختلف پلی آکریل اسید را نشان میدهد. همانطور که مشاهده میشود با تغییر قطر داخلی نازل و همچنین غلظت محلول این مسیر تغییر میکند. در تمام شکلهای نشان داده شده مسیر صعود حباب تقریباً یک خط راست است. مقایسه نتایج با نتایج ارائه شده برای سیالات نیوتونی نشان میدهد که در سیال غیرنیوتونی مسیر صعود حباب از حالت زیکزاک که برای سیالات نیوتونی پیشبینی شده است به حالت خط راست تغییر یافته است. به عبارتی دامنه نوسانات حباب در سیال نیوتونی به مقدار بسیار قابل ملاحظهای بیشتر از محلولها با خاصیت رقیق شونده برشی مانند پلی آکریل اسید میباشد. این در حالی است که با افزایش غلظت نیز این

مسیری که از نازل خارج شده است را در پیش خواهد گرفت. انحراف جزئی که در نتایج مربوط به آزمایشات ۱، ۲ و ۳ دیده می شود ناشی از عدم دقت در نصب نازل در حین انجام آزمایشات است. به عبارتی زاویه نازل با کف ستون مایع از مقدار ۹۰ درجه اندکی انحراف داشته است (کمتر از ۱ درجه). نتایج این سه آزمایش نشان می دهد که حرکت حباب تحت تأثیر دیواره نبوده و پس از خروج از نازل با همان زاویه به مسیر حرکت خود در خط راست ادامه داده است.

۳ –۳ – سرعت حد حباب

برای اطمینان از این که سرعت محاسبه شده برای حباب همان سرعت حد آن میباشد، سرعت حباب به روشی که در بخش ۲–۳ گفته شد محاسبه شده است. در شکل ۷ سرعت محاسبه شده در بازههای زمانی مختلف برای سه

Fig. 7. Calculated bubble velocity at different times in experiments 1, 2, and 3

شکل ۸: مقایسه ی بین سرعت حد به دست آمده برای محلول های مورد آزمایش با معادله جامیالاهمادی و همکاران (۱۹۹۲) در قطرهای مختلف حباب

Fig. 8. Comparison of the terminal velocity obtained for the prepared solutions and the Jamialahmadi et al. [37] equation in different bubble diameters

آزمایش شماره ۱، ۲ و ۳ نشان داده شده است. همانطور که مشخص است در محدودهی انتخابی برای محاسبه سرعت، سرعتهای به دست آمده از بازههای مختلف تقریباً ثابت است. بنابراین میتوان نتیجه گرفت که تصاویر مربوط به ناحیهای بوده است که حباب به سرعت حد خود رسیده است. متوسط سرعت به دست آمده از این بازههای زمانی به عنوان سرعت حد حباب منظور شده است.

تاکنون مطالعات زیادی بر روی پیش بینی سرعت حد حباب در حال صعود صورت گرفته است. طبق مطالعات کلیفت و همکاران [۳۵] سرعت حد حباب توسط رابطهی زیر داده می شود:

$$V_{T} = \frac{\mu_{l}}{\rho_{l} d_{eq}} M o^{0.149} \left(J - 0.857 \right)$$
(11)

که در آن Mo عدد مورتن است و:

$$J = \begin{cases} 0.94H^{0.747} \ 2 < H \le 59.3\\ 3.42H^{0.441} \ H > 59.3 \end{cases},$$
$$H = \frac{4}{3} Eo.Mo^{-0.149} \left(\frac{\mu_l}{\mu_{ref.}}\right)^{-0.14}$$
(17)

$$\mu_{ref} = \cdot / \cdots \circ \mathrm{kg/m.s}$$
 كەدر آن Eo عدداتوس، μ_l ويسكوزيتەسيال و Eo

مندلسون [۳۶] یک رابطهی توانی برای سرعت صعود حباب کروی هوا در آب به صورت زیر ارائه کرده است:

$$V_{T} = \sqrt{\frac{2\sigma}{d_{eq}\left(\rho_{l} + \rho_{g}\right)} + \frac{gd_{eq}}{2}}$$
(10)

که در آن σ کشش سطحی سیال، $\rho_{g} = \rho_{l}$ به ترتیب چگالی سیال و حباب، g شتاب گرانش و d_{eq} قطر حباب است. جامیالاهمادی و همکاران [۳۷] رابطه مربوط به مندلسون را با در نظر گرفتن سرعت حباب در ناحیه استوکس به این ترتیب بهبود دادند:

$$V_{T} = \frac{V_{T}^{Stokes} V_{T}^{Mendelson}}{\sqrt{\left(V_{T}^{Stokes}\right)^{2} + \left(V_{T}^{Mendelson}\right)^{2}}}$$
(1)*)

که در آن $V_T^{\star} gd_{eq}^{\star} = \frac{1}{1\lambda} \frac{\rho_l - \rho_g}{\mu_l} gd_{eq}^{\star}$ سرعت حباب کروی در ناحیه ی استوکس می باشد. شکل ۸ مقایسه ای بین سرعت حد به دست آمده برای محلول های مورد آزمایش با معادله ارائه شده توسط جامیالاهمادی و همکاران [۳۷] را نشان می دهد.

همانطور که در شکل ۸ نشان داده شده است با وجود آنکه روند تغییرات

¹ Jamialahmadi

شکل ۹: اعتبار سنجی معادله ارائه شده برای پیش بینی سرعت حد

Fig. 9. Validation of the proposed equation for predicting terminal velocity

سرعت حد در آزمایشات با روند پیشبینی شده توسط معادله تقریباً یکسان است اما مقدار سرعت حد به دست آمده برای سیالات غیر نیوتونی به صورت چشمگیری کمتر از مقادیر پیش بینی شده برای سیال نیوتونی است. به کمک برازش منحنی و با در نظر گرفتن چگالی مایع، ویسکوزیته مایع و همچنین قطر حباب به عنوان متغیرهای مستقل رابطهی جدیدی برای پیش بینی سرعت حد در سیال غیر نیوتونی به دست آمده است. به طوری که:

$$V_T = 0.2393 \frac{d_{eq}}{\rho_l^{0.0118} \mu_l^{2.887777}}$$
(10)

برای تعیین رابطه مذکور ابتدا ویسکوزیته سیال با تعریف نرخ برش متوسط

Table 3. Parameters of investigation the behavior of bubbles in the set of experiments

جدول ۳: پارامترهای مربوط به بررسی رفتار حباب در مجموعه آزمایشات انجام شده

We	Мо	Re	قطر نازل (mm)	درصد وزني مايع	شماره آزمایش
•/•18918	۵/48985-18	८/८६।।४४४४	٠/۴	• /)	١
•/٣۵۴١۴۵	۲/۱۵۹۵λE-+۶	17/• 8287220	• /Y		٢
۰/۵۹۸۵۸۸	۲/+915TE-+۶	26/22174716	•/٩		٣
•/•••	s/λ tala $E-\cdot$ d	•/४४९१६७४९४	• /۴	• /٢	۴
•/••٨•٧	4/4022TE- •0	1/200661764	• /Y		۵
•/71199٣	f/dfqq1E8	17/17297778	•/٩		۶
${\rm d}/{\boldsymbol{\cdot}}{\rm d}E_{-}{\boldsymbol{\cdot}}{\boldsymbol{\varepsilon}}$	•/•109714•٣	•/••۶١٩•١۴٩	• /۴	•/۴	٧
•/۴۱۷۹۶٨	$\tau/\lambda \tau v$) τE_{-} , r	19/1888908	• /Y		٨
•/516898	۵/۳۵۴۶Ε-۰۶	17/7 • 414271	•/٩		٩

۳– ۴– بررسی رفتار حباب

در بررسی رفتار حباب تک در حال صعود در سیال ساکن، مطالعات نشان میدهد که سه پارامتر بدون بعد رینولدز، Re، مورتن، *Mo*، و همچین وبر، *We*، به خوبی میتوانند این رفتار را نشان دهند. چراکه عدد رینولدز بر حسب سرعت صعود و قطر حباب به دست میآید، عدد مورتن تابعی از خواص سیال است و برای بررسی اثر رئولوژی و کشش سطحی مناسب است و در نهایت عدد وبر برای تشریح تغییر شکل حباب انتخاب شده است.

$$\operatorname{Re} = \frac{\rho_l V_T d_{eq}}{\mu_l} \tag{18}$$

$$Mo = \frac{g \,\mu_l^4 \left(\rho_l - \rho_g\right)}{\rho_l^2 \sigma^3} \tag{1Y}$$

شکل ۱۰: مقایسه بین نتایج آزمایشگاهی پلی آکریل اسید با معادلات ارائه شده در بررسی رفتار حباب

Fig. 10. Comparison of PAA experimental results and the presented equations in the study of bubble behavior

$$We = \frac{\rho_l V_T^2 d_{eq}}{\sigma} \tag{1A}$$

که در آنها $\rho_{l} \rho_{g} \rho_{l}$ به ترتیب چگالی مایع و چگالی حباب، $\sigma_{g} \rho_{l}$ قطر معادل حباب، V_{T} سرعت حد حباب، σ کشش سطحی و μ_{l} ویسکوزیته ی سیال می باشد. در اینجا با توجه به غیرنیوتونی بودن سیال از ویسکوزیته ظاهری در روابط استفاده شده است. در جدول ۳ مقادیر مربوط به هر آزمایش مطالعه حاضر خلاصه شده است.

لژندر و همکاران [۳۸] با بررسی دادههای آزمایشگاهی مربوط به آب و گلیسیرین (هر دو سیال نیوتونی هستند) رابطهای برای بررسی رفتار حباب ارائه کردند. آنها دریافتند که دادههای به دست آمده در توافق خوبی با رابطهی زیر است:

$$Re = 2.05We^{0.667}Mo^{-0.2}$$

سیال زانتان که یک سیال غیر نیوتونی با خاصیت رقیق شونده برشی است رابطهی لژندر را اصلاح کردند. آنها با درنظر گرفتن اثرات دیواره و همچنین رفتار رئولوژیکی سیال پیرامون حباب رابطهی جدیدی ارائه کردند. به این ترتیب که: (۲۰)

$$Re = 1.846We^{0.601}Mo^{-0.2}$$

سپس زو و همکاران [۱۸] با مقایسه دادههای آزمایشگاهی خود که بر روی سیال غیر نیوتنی کربوکسی متیل سلولز انجام شده است با دو معادله مذکور دریافتند که هیچکدام از این روابط نمیتواند به خوبی رفتار حباب در سیال کربوکسی متیل سلولز را تشریح کند. از این رو رابطهی جدیدی برای دادههای آزمایشگاهی خود ارائه کردند:

$$Re = 0.8564We^{0.745}Mo^{-0.251}$$
(Y)

مقایسهی سه رابطهی بالا نشان میدهد که نه تنها غیرنیوتونی بودن سیال در رفتار حباب تأثیر گذار است بلکه نوع ماده هم حائز اهمیت است و آزمایش

بایستی بر روی انواع مختلف سیالات انجام شده و نتایج آنها مقایسه شود. شکل ۱۰ مقایسه بین نتایج آزمایشگاهی حاضر را با سه رابطهی اخیر نشان میدهد.

متوسط اختلاف نتایج به دست آمده برای محلول پلی آکریل اسید در کار حاضر و رابطهی لژندر و همکاران ۳۱/۳ ٪ و متوسط اختلاف آنها با روابط بوهم و زو به ترتیب ۳۱/۴ ٪ و ۵۹/۷ ٪ است. با توجه به بالا بودن خطای معادلات مذکور، به کمک روش رگرسیون رابطهای برای نتایج آزمایشگاهی حاضر به صورت زیر به دست آمده است:

$$Re = 2.4274We^{0.601}Mo^{-0.2}$$
(77)

رابطهی به دست آمده مشابه رابطهی بوهم و همکاران [۳۹] میباشد و تنها تفاوت آن ضریب رابطه میباشد. با توجه به اینکه سیال به کار رفته در کار حاضر و همچنین کار بوهم و همکاران هر دو غیر نیوتونی بوده و دارای خاصیت رقیق شونده برشی هستند میتوان تابعیت زیر را برای سیالات با خاصیت مشابه ارائه کرد:

$$Re = f(We^{0.601}, Mo^{-0.2})$$
(YY)

۳– ۵– محاسبه ضریب دراگ

شکل ۱۱ رابطه بین ضریب دراگ محاسبه شده در مطالعه حاضر و عدد رینولدز را نشان میدهد. همانطور که مشاهده میشود در ۹۰ – Re با افزایش Re ضریب دراگ کاهش مییابد درحالی که برای ۹۰ – Re این روند کندتر است و حتی روند منظمی ندارد. این تغییر روند طبق گفته لی

شکل ۱۱: ضریب دراگ محاسبه شده برای صعود حباب تک در محلول پلی آکریل اسید بر حسب عدد رینولدز

Fig. 11. Calculated drag coefficient for a single rising bubble in PAA solution vs. Reynolds number

و همکاران [۲۷] میتواند به تغییر شکل حباب مربوط شود. به این ترتیب که زمانی که Re < ۱۰ ها است شکل حباب تقریباً کروی شکل با نسبت قطرها بین ۰/۹ تا ۱/۱ است. در حالی که برای ۱۰ < Re شکل حباب شروع میکند به تغییر یافتن به شکل پهن و یا کلاهی شکل.

در ادامه سعی خواهیم کرد رابطهی تجربی جدیدی برای ضریب دراگ در سیال غیر نیوتونی که منطبق بر نتایج آزمایشگاهی کار حاضر باشد ارائه کنیم. برای شروع کار از رابطهی ارائه شده توسط کلیفت و گاوین [۴۰] که برای سیالات نیوتونی ارائه شده است استفاده می کنیم:

$$C_D = \frac{16}{\text{Re}} \left(1 + 0.43 \,\text{Re}^{0.44} \right) \tag{74}$$

در این رابطه از تغییر شکل حباب صرف نظر شده است و حباب به صورت کروی در نظر گرفته شده است. علاوه بر آن سیال مورد بررسی غیر نیوتونی نبوده و همچنین ضریب دراگ تنها به صورت تابعی از رینولدز ارائه شده است. به عبارتی خواص رئولوژیکی و کشش سطحی سیال در آن دیده نشده است و عمده دلیل استفاده از آن که در بیشتر مطالعات غیر نیوتونی، ساده بودن رابطه از نظر فرمولاسیون و همچنین پیشبینی صحیح روند تغییرات است. برای حباب در حال صعود در سیال غیر نیوتونی دوسبرگ و همکاران [۴۱] رابطه ی تجربی زیر را ارائه کردند:

$$C_D = \frac{16}{\text{Re}} \left(1 + 0.173 \,\text{Re}^{0.657} \right) + \frac{0.413}{1 + 16300 \,\text{Re}^{-1.09}} \qquad (\text{Ya})$$

مدل ارائه شده توسط دوسبرگ و همکاران برای محلول کربوکسی متیل

شکل ۱۲: پیش بینی تغییرات ضریب دراگ بر حسب عدد رینولدز توسط سه رابطهی نیمه تجربی و مقایسه آن با نتایج آزمایشگاهی حاضر

سلولز میباشد که بر خلاف سیال مورد استفاده در مطالعه حاضر (پلی آکریل اسید) خاصیت ویسکوالاستیسیته ندارد و همچنین برای بیان رفتار رئولوژیکی آن از قانون توانی استفاده شده است. این در حالی است که محلول پلی آکریل اسید از مدل کرو-یاسودا پیروی میکند. اخیراً نیز ژانگ و همکاران [۱۵] رابطهای

برای ضریب دراگ بر حسب عدد شتاب
$$\left(Ac = \frac{d_{eq}a}{V^{\gamma}}\right)$$
و همچنین عدد
ارشمیدس، Ar ، برای حباب پایدار و همچنین شتاب دار ارائه کردند:
 $C_D = \frac{16}{\text{Re}} (1+0.12 \text{Re}^{0.6}) (1+0.196 A c^{0.767} A r^{0.381})$ (۲۶)

در مقایسه مدل ارائه شده توسط ژانگ و همکاران با مطالعه حاضر درمییابیم که اولاً سیال مورد استفاده ژانگ و همکاران از مدل کرو پیروی میکند این در حالی است که سیال مورد استفاده در مطالعه حاضر از مدل کرو– یاسودا پیروی میکند. ثانیاً با وجود تنوع در سیال مورد استفاده توسط ژانگ و همکاران حباب مورد استفاده تنها هوا میباشد. این در حالی است که مطالعه حاضر بر روی سه نوع حباب گازی، در دبیهای تزریق مختلف و همچنین قطر نازلهای مختلف صورت گرفته است. شکل ۱۲ تغییرات ضریب دراگ بر مسب عدد رینولدز که توسط سه رابطه بالا ارائه شده است را نشان میدهد. همانطور که انتظار میرود مقدار ضریب به دست آمده از نتایج سیال پلی آکریل اسید به دلیل خاصیت ویسکوالاستیسیته به طور بسیار ملموسی بیشتر از مقادیر پیش بینی شده برای سایر سیالات میباشد.

بنابراین بایستی خواص رئولوژیکی سیال به گونهای لحاظ شود تا بتوان رابطهی دقیق تری برای ضریب دراگ ارائه کرد. به عنوان مثال لی و همکاران [۲۷] برای سیال غیر نیوتونی که قانون توانی پیروی کند $E(\dot{\gamma}) = K\dot{\gamma}^{n-n}$ رابطهای بر حسب نسبت شعاعهای حباب، R، و همچنین شاخص جریان، n، به روش حداقل مربعات ارائه کردهاند:

$$C_{D} = \frac{16}{\text{Re}} \left(1 + 0.43 \,\text{Re}^{0.44} \right) \left(1 + 3.868 n^{0.7528} \left(1 - E \right)^{0.6810} \right) \quad (\Upsilon\Upsilon)$$

بنابراین مشابه رابطهی لی و همکاران [۲۷] بایستی رابطهای یافت که منطبق بر دادههای آزمایشگاهی سیالی باشد که از مدل رئولوژیکی کرو-یاسودا پیروی می کند. برای این منظور از روش تحلیل ابعادی گفته شده در بخش قبل بهره خواهیم گرفت که در آن:

$$C_D = A \operatorname{Re}^B A r^C E o^D \tag{YA}$$

ثوابت معادلهی مذکور به کمک برازش منحنی به روش حداقل مربعات به دست آمده است. در نتیجه معادلهی جدیدی برای پیش بینی ضریب

شکل ۱۳: اعتبار سنجی معادلهی ارائه شده برای ضریب دراگ مربوط به صعود حباب در سیال غیر نیوتونی پلی آکریل اسید

Fig. 13. Validation of the Equation for Drag coefficient related to the bubble rising in the non-Newtonian PAA fluid

دراگ وارد بر یک حباب تک در حال صعود در سیال غیر نیوتونی با خاصیت ویسکوالاستیک به شکل زیر به دست می آید:
$$C_{_D} = 5.461478\,\mathrm{Re}^{-1.82973}\,Ar^{0.23571}Eo^{0.7282} \tag{79}$$

به منظور اعتبار سنجی معادلهی به دست آمده، در شکل ۱۳ مقدار Re به منظور اعتبار سنجی معادلهی به دست آمده، در شکل $C_D / Ar^{.' au au au au} Eo^{.' au au au}$ رسم شده است. متوسط خطای نسبی بین دادههای آزمایشگاهی و مقادیر پیش بینی شده ۳/۲۶ ٪ است.

اخیراً نیز یان و همکاران در مطالعهی خود بر روی ضریب دراگ حباب تک در حال صعود در آب ساکن معادلهای ارائه کردند که در واقع فرم تکمیل یافتهی معادلهی ژانگ و همکاران [۱۱] میباشد. در این معادله اعداد بدون بعد رینولدز، اتوس و وبر به عنوان متغیرهای مستقل انتخاب شدهاند. رابطهی یان و همکاران به صورت زیر میباشد:

$$C_D = \frac{24}{\text{Re}} \left(1 + 0.15 \,\text{Re}^{0.687} \right) \frac{\text{Re}^{0.55} \,Eo^{0.95} We^{-1.1}}{12.6} \qquad (\ref{eq:constraint})$$

این رابطه مربوط به صعود حباب در آب است که یک سیال نیوتونی میباشد. با الهام از رابطهی یان و همکاران و با توجه به تحلیل ابعادی انجام شده در مطالعهی حاضر، به کمک رگرسیون غیر خطی رابطهای برای ضریب دراگ بر حسب پارامترهای بدون بعد رینولدز، ارشمیدس و اتوس به دست آمده است. بدین ترتیب معادلهی جدیدی دیگری برای پیشبینی ضریب دراگ وارد بر یک حباب تک در حال صعود در سیال غیر نیوتونی با خاصیت ویسکوالاستیک به شکل زیر به دست میآید:

$$C_D = \frac{24}{\text{Re}} \left(1 - \frac{\text{Re}^{1.9584}}{4240} \right) \left(\frac{Ar^{0.307511} Eo^{0.64601}}{2.868 \,\text{Re}^{0.7782}} \right) \tag{(71)}$$

مقایسهی بین مقادیر پیشبینی شده توسط این معادله و دادههای آزمایشگاهی مربوط به محلول پلی آکریل اسید در غلظتهای مختلف نشان میدهد که متوسط خطای نسبی رابطهی مذکور ۱/۷ ٪ است.

۴- جمع بندی

در مطالعه حاضر حرکت حباب تک در سیال غیر نیوتونی با خاصیت ویسکوالاستیک مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت. متغیرهای عملیاتی عبارتند از غلظت مایع، نوع گاز، قطر نازل تولید کننده حباب و سرعت ورود حباب به ستون مایع. قطر معادل حباب، مسیر صعود آن و همچنین سرعت حد برای شرایط مختلف محاسبه و رفتار حباب فرموله شده است. سیس ضریب دراگ برای شرایط عملیاتی مختلف محاسبه شده است. به کمک تحلیل دادههای آزمایشگاهی به دست آمده دو معادله برای پیش بینی ضریب دراگ صعود حباب در سيال غير نيوتوني ويسكوالاستيك ارائه شده است (معادلات (٢٩) و (٣١)). معادلات ارائه شده که در واقع بهبود یافته معادلات گذشته هستند شامل اعداد بدون بعد رینولدز، ارشمیدس و اتوس هستند که خواص رئولوژیکی سیال در محاسبه آنها منظور شده است. مقایسهی بین دادههای آزمایشگاهی به دست آمده و معادلات ارائه شده است نشان داد که معادلات در توافق بسیار خوبی با دادههای آزمایشگاهی هستند. مقایسه بین دو معادله ارائه شده نشان میدهد که معادلهی (۲۹) با وجود داشتن خطای بالاتر نسبت به معادلهی (۳۱) از لحاظ فرمولاسیون سادهتر می باشد. اگر چه مقدار خطای آن نیز در محدوده یقابل قبولی میباشد. معادلهی (۳۱) که دارای دقت بیشتری است بر حسب عدد رینولدز غیر خطی است و از این رو فرمولاسیون آن پیچیدهتر میباشد. نتایج به دست آمده از این مطالعه در پیشبینی ضریب دراگ حباب تک در حال صعود در سیالات غیر نیوتونی که دارای خاصیت ویسکوالاستیک هستند بسیار حائز اهمیت میباشد. علاوه بر آن معادلات جدیدی برای پیش بینی سرعت حد (معادله (۱۵)) و همچنین بررسی رفتار حباب در حال صعود (معادله (۲۲)) در سيال غيرنيوتوني ويسكوالاستيك ارائه شده است.

به طور کلی مدل به دست آمده در این کار به ما در به دست آوردن نتایج دقیق تر مورد نیاز شبیه سازی های دینامیک سیالات محاسباتی که بر روی حرکت حباب انجام می شود کمک خواهد کرد. علاوه بر آن با توجه به کاربرد وسیع سیال مورد استفاده یعنی پلی آکریل آمید در صنایع تصفیه آب (منعقد سازی ذرات معلق موجود در آب)، نفت (در بخش ازدیاد برداشت)،

کشاورزی (بهبود شرایط خاک و توانایی کشت و آبیاری محصول در زمینهای شیبدار)، کاغذ سازی (بخش خمیر کاغذ و نیز بهبود کیفیت و مقاومت کاغذ)، معدن (جداسازی ذرات و فلزات خاص) و حفاری (تسریع بخشیدن به فرایند مته زنی) نتایج حاصل از این تحقیق میتواند در بهبود طراحی سیستمهای مذکور در بخشهایی که رفتار حباب غالب است بسیار حائز اهمیت باشد.

۵- فهرست علائم

پارامترهای بدون بعد	a_2 , a_1	نصویر شده	A سطح i
قطر معادل	$d_{_{eq}}$	دراگ	ضريب $C_{\scriptscriptstyle D}$
نيروى شناورى	F_b	شعاعهای حباب	نسبت E
فاصله	L	جاذبه	شتاب g
عدد رينولدز	Re	ں جریان	n شاخص
عدد وبر	We	حد	سرعت V_T
زمان مشخصه سيال	λ	انی	بازه زم Δt
ويسكوزيته مايع	μ_l	زيته	ويسكو.
نرخ برش	Ý	زيته گاز	ويسكو, μ_g
چگالی مایع	$ ho_{\scriptscriptstyle L}$	گاز	چگالی $ ho_{_{G}}$
		عدد ارشميدس	Ar
		عدد اتوس	Eo
		نیروی دراگ	F_D
		عدد مورتن	Мо
		سرعت	V
$t+\Delta t$ در زمان	سطح حباب	مختصات مركز	(x_{i-1}, y_{i-1})
ن <i>t</i>	سطح در زمار	مختصات مركز	(x_i, y_i)
ں برابر صفر	زمان نرخ برش	ويسكوزيته در	μ_0
ں برابر بی نہایت	زمان نرخ برش	ويسكوزيته در	μ_{∞}
بباب	بين مايع و ح	کشش سطحی	σ

منابع

- G. Bozzano, M. Dente, Shape and terminal velocity of single bubble motion: a novel approach, Computers & chemical engineering, 25(4-6) (2001) 571-576.
- [2] H. Li, Z. Liu, J. Chen, B. Sun, Y. Guo, H. He, Correlation of aspect ratio and drag coefficient for hydrate-filmcovered methane bubbles in water, Experimental Thermal and Fluid Science, 88 (2017) 554-565.

Chemical Engineering Journal, 316 (2017) 553-562.

- [12] X. Yan, K. Zheng, Y. Jia, Z. Miao, L. Wang, Y. Cao, J. Liu, Drag coefficient prediction of a single bubble rising in liquids, Industrial & Engineering Chemistry Research, 57(15) (2018) 5385-5393.
- [13] R.P. Chhabra, Bubbles, drops, and particles in non-Newtonian fluids, CRC press, 2006.
- [14] M. Kemiha, X. Frank, S. Poncin, H.Z. Li, Origin of the negative wake behind a bubble rising in non-Newtonian fluids, Chemical Engineering Science, 61(12) (2006) 4041-4047.
- [15] L. Zhang, C. Yang, Z.-S. Mao, An empirical correlation of drag coefficient for a single bubble rising in non-Newtonian liquids, Industrial & Engineering Chemistry Research, 47(23) (2008) 9767-9772.
- [16] X. Frank, J.-C. Charpentier, Y. Ma, N. Midoux, H.Z. Li, A multiscale approach for modeling bubbles rising in non-Newtonian fluids, Industrial & Engineering Chemistry Research, 51(4) (2011) 2084-2093.
- [17] W.Y. Fan, X.H. Yin, Fractal Approach to Bubble Rising Dynamics in Non-Newtonian Fluids, in: Advanced Materials Research, Trans Tech Publ 889-890, (2014) 559-562.
- [18] X. Xu, J. Zhang, F. Liu, X. Wang, W. Wei, Z. Liu, Rising behavior of single bubble in infinite stagnant non-Newtonian liquids, International Journal of Multiphase Flow, 95 (2017) 84-90.
- [19] M. Pang, M. Lu, Numerical study on dynamics of single bubble rising in shear-thinning power-law fluid in different gravity environment, Vacuum, 153 (2018) 101-111.
- [20] M. Dziubinski, M. Orczykowska, P. Budzynski, Comments on bubble rising velocity in non-Newtonian

- [3] G. Kelbaliyev, K. Ceylan, Development of new empirical equations for estimation of drag coefficient, shape deformation, and rising velocity of gas bubbles or liquid drops, Chemical Engineering Communications, 194(12) (2007) 1623-1637.
- [4] A. Premlata, M.K. Tripathi, B. Karri, K.C. Sahu, Dynamics of an air bubble rising in a non-Newtonian liquid in the axisymmetric regime, Journal of Non-Newtonian Fluid Mechanics, 239 (2017) 53-61.
- [5] B. Sun, Y. Guo, Z. Wang, X. Yang, P. Gong, J. Wang, N. Wang, Experimental study on the drag coefficient of single bubbles rising in static non-Newtonian fluids in wellbore, Journal of Natural Gas Science and Engineering, 26 (2015) 867-872.
- [6] C.L. Henry, L. Parkinson, J.R. Ralston, V.S. Craig, A mobile gas– water interface in electrolyte solutions, The Journal of Physical Chemistry C, 112(39) (2008) 15094-15097.
- [7] R. Chen, F.-M. Wang, T.-J. Lin, Bubble wake dynamics of a single bubble rising in the freeboard of a two-dimensional liquid–solid fluidized bed, Chemical engineering science, 54(21) (1999) 4831-4838.
- [8] W. Nock, S. Heaven, C. Banks, Mass transfer and gas– liquid interface properties of single CO2 bubbles rising in tap water, Chemical engineering science, 140 (2016) 171-178.
- [9] Y. Zhang, Single bubble velocity profile: experiments and numerical simulation, McGill University, 2000.
- [10] Y. Fu, Y. Liu, 3D bubble reconstruction using multiple cameras and space carving method, Measurement Science and Technology, 29(7) (2018) 075206.
- [11] X. Yan, Y. Jia, L. Wang, Y. Cao, Drag coefficient fluctuation prediction of a single bubble rising in water,

Interaction and Drag Coefficient of Bubbles Continuously Rising with Equilateral Triangle Arrangement in Shear-Thinning Fluids, International Journal of Multiphase Flow, (2018) In Press

- [29] J. Araújo, J. Miranda, J. Campos, Taylor bubbles rising through flowing non-Newtonian inelastic fluids, Journal of Non-Newtonian Fluid Mechanics, 245 (2017) 49-66.
- [30] C. Patrascu, I.L. Omocea, C. Balan, Experimental investigation of a liquid meniscus formed by close colliding viscous and viscoelastic jets, Proceeding of the romanian academy series A-Mathematics physics technical sciences information sciences, 19(3) (2018) 483-488.
- [31] W.L. Shew, J.-F. Pinton, Viscoelastic effects on the dynamics of a rising bubble, Journal of Statistical Mechanics: Theory and Experiment, 2006(01) (2006) P01009.
- [32] R. Sousa, M. Riethmuller, A.M. Pinto, J. Campos, Flow around individual Taylor bubbles rising in stagnant polyacrylamide (PAA) solutions, Journal of nonnewtonian fluid mechanics, 135(1) (2006) 16-31.
- [33] J. Liu, C. Zhu, T. Fu, Y. Ma, H. Li, Numerical simulation of the interactions between three equal-interval parallel bubbles rising in non-Newtonian fluids, Chemical engineering science, 93 (2013) 55-66.
- [34] M.K. Tripathi, K.C. Sahu, R. Govindarajan, Dynamics of an initially spherical bubble rising in quiescent liquid, Nature communications, 6 (2015) 6268
- [35] R. Clift, J.R. Grace, M.E. Weber, Bubbles, drops, and particles, Courier Corporation, 2005.
- [36] H.D. Mendelson, The prediction of bubble terminal velocities from wave theory, AIChE Journal, 13(2) (1967) 250-253.

liquids, Chemical Engineering Science, 58(11) (2003) 2441-2443

- [21] T.-J. Lin, G.-M. Lin, An experimental study on flow structures of a single bubble rising in a shear-thinning viscoelastic fluid with a new measurement technique, International journal of multiphase flow, 2(31) (2005) 239-252.
- [22] M. Ohta, Y. Yoshida, M. Sussman, A computational study of the dynamic motion of a bubble rising in Carreau model fluids, Fluid dynamics research, 42(2) (2009) 025501.
- [23] L. Zhang, C. Yang, Z.-S. Mao, Numerical simulation of a bubble rising in shear-thinning fluids, Journal of Non-Newtonian Fluid Mechanics, 165(11-12) (2010) 555-567.
- [24] W. Fan, X. Yin, A laser imaging-LDV coupling measurement of single bubble forming and rising in shear-thinning fluid, Journal of Thermal Science, 23(3) (2014) 233-238.
- [25] S.D. Dhole, R.P. Chhabra, V. Eswaran, Drag of a spherical bubble rising in power law fluids at intermediate Reynolds numbers, Industrial & engineering chemistry research, 46(3) (2007) 939-946.
- [26] F. Wenyuan, M. Youguang, J. Shaokun, Y. Ke, L. Huaizhi, An experimental investigation for bubble rising in non-Newtonian fluids and empirical correlation of drag coefficient, Journal of Fluids Engineering, 132(2) (2010) 021305.
- [27] S. Li, Y. Ma, S. Jiang, T. Fu, C. Zhu, H.Z. Li, The drag coefficient and the shape for a single bubble rising in non-Newtonian fluids, Journal of Fluids Engineering, 134(8) (2012) 084501.
- [28] W. Sun, C. Zhu, T. Fu, Y. Ma, H. Li, 3D Simulation of

channels in Newtonian and non-Newtonian liquids, International Journal of Multiphase Flow, 65 (2014) 11-23.

- [40] R. Clift, W. Gauvin, Motion of entrained particles in gas streams, The Canadian Journal of Chemical Engineering, 49(4) (1971) 439-448.
- [41] K. Dewsbury, D. Karamanev, A. Margaritis, Hydrodynamic characteristics of free rise of light solid particles and gas bubbles in non-Newtonian liquids, Chemical engineering science, 54(21) (1999) 4825-4830.
- [37] M. Jamialahmadi, H. Müller-Steinhagen, Effect of alcohol, organic acid and potassium chloride concentration on bubble size, bubble rise velocity and gas hold-up in bubble columns, The Chemical Engineering Journal, 50(1) (1992) 47-56.
- [38] D. Legendre, R. Zenit, J.R. Velez-Cordero, On the deformation of gas bubbles in liquids, Physics of Fluids, 24(4) (2012) 043303.
- [39] L. Böhm, T. Kurita, K. Kimura, M. Kraume, Rising behaviour of single bubbles in narrow rectangular

بی موجعه محمد ا